

KORT VERSLAG VAN REIS NAAR SLIMBRIDGE

De 17e jaarvergadering van het International Wildfowl Research Bureau

Door M. F. Mörzer Bruyns

De 17e jaarvergadering van het International Wildfowl Research Bureau (IWRB) werd gehouden op 9 en 10 december 1971 te Slimbridge (Glos.), Engeland.

De jaarvergaderingen hebben ten doel telken jare de organisatoren van watervogel-onderzoek en de leiding gevende biologen bijeen te brengen voor overleg betreffende de opzet en de uitvoering van waterwildonderzoek en voor de toepassing van de door dit onderzoek verkregen gegevens.

Het IWRB heeft momenteel contacten in alle landen van Europa, West-, Centraal- en Zuid-Azië en Afrika ten noorden van de aequator. Het werkt samen met Noord-Amerikaanse organisaties van Canada en USA.

De vergadering werd geleid door de directeur Prof. Matthews en de administrateur de heer Carp, en bijgewoond door de coördinator van de Goose Research Group, de Duck Research Group de Sea Duck Branch, de Wader Research Group, de Swan Research Group, de Habitat Management Research Group en de Hunting Rationalization Research Group, de Central Africa Survey, de West Africa Survey en de South West Asia Survey.

Van de internationale organisaties waren vertegenwoordigd: de ICBP, de International Union of Game Biologists (IUGB), de FAO, het WWF en de Raad van Europa.

Internationale delegaties waren aanwezig van België, Denemarken, Finland, Frankrijk, West Duitsland, Ierland, Nederland, Zwitserland, Groot Brittannië en Zaire.

Er waren bovendien waarnemers uit USA, Canada, Japan en Zweden.

Na een beschouwing over de vorderingen ten aanzien van de Wetland Conventie, werd veel aandacht geschonken aan de rapporten van de verschillende werkgroepen. Resultaten van onderzoekingen, moeilijkheden bij de organisatie van een effectiever internationale samenwerking, wensen en suggesties ten aanzien van het onderzoek, werden besproken.

Van bijzonder belang was daarbij het overleg van de zwanen-onderzoekgroep, die voor het eerst verslag uitbracht. Deze groep werkt „circumpolar“, d.w.z. zij bestaat uit medewerkers uit alle landen in Noord Europa waar zwanen broeden of overwinteren, en van USSR, Japan en USA.

De samenwerking van IWRB met de Flamingo werkgroep van ICBP (Smithsonian Institution, Washington DC) is nu goed georganiseerd. Men verwacht daarbij goede hulp van Nederlandse ornithologen.

De verschillende onderzoekgroepen worden in het vervolg om organisatorische redenen samengevoegd in drie afdelingen die zich richten op onderzoek van a. soor-

ten en populaties, b. ecologie van terreinen, c. utilisatie van watervogels (jacht, recreatie).

De leiders van deze afdelingen zijn respectievelijk:

Atkinson Willes (Groot Brittannië), Fog (Denemarken) en Lampio (Finland).

De door de IWRB georganiseerde expedities naar Oost Europa (o.a. Roemenië), Turkije en Noord Afrikaanse landen hebben veel waardevolle gegevens verschaft van gebieden die belangrijk zijn voor waterwild, waarvan tot voor kort weinig of vrijwel niets bekend was. Ook de rapporten van de delegaties van alle vertegenwoordigde landen brachten interessante informatie. Vooral uit deze rapporten bleek hoezeer de activiteiten van het IWRB stimulerend hebben gewerkt op het waterwild-onderzoek. Het is opvallend en verheugend te zien dat steeds meer landen meedoen en goede bijdragen leveren.

bijgedragen, waterwild onderzoekers tot rapporten aan te moedigen is het uitgeven van het IWRB Bulletin met uittreksels en gegevens. Vooral de bibliografieën blijken een grote steun te zijn voor het opzetten van eigen onderzoek en het coördineren daarvan met het internationale.

Het was interessant te vernemen dat men in het algemeen veel waarde hechtte aan het geregeld publiceren van populair-wetenschappelijke verhalen (naast de wetenschappelijke).

De ervaring leert dat eigenlijk alleen daardoor de zaak van watervogelbescherming en goed beheersen kan worden tot iets waarvoor het publiek zich interesseert. Daarmede gaat ook de openbare mening meespelen bij het streven naar behoud van soorten en terreinen.

Er werden nog verscheidene andere problemen besproken, zoals de schade van watervogels aan landbouwgewassen. Het is veelal mogelijk die te voorkomen zonder drastische bestrijdingscampagnes. Een ander interessant punt was de ervaring opgedaan in verscheidene landen dat het vaak niet alleen effectiever is om per vliegtuig te tellen maar zelfs goedkoper, vooral wanneer er veel moet worden gereden om allerlei afgelegen terreinen te bezoeken.

Ten slotte werd besloten tot een principiële naamsverandering. IWRB betekent in het vervolg „International Waterfowl Research Bureau” in plaats van International Wildfowl Research Bureau. „Wildfowl” heeft betrekking op alleen maar eenden en ganzen en zwanen, „Waterfowl” op alle watervogels en daar is het het IWRB om te doen.

• *Prof. dr. M. F. Mörzer Bruyns, Landbouwhogeschool, Wageningen*